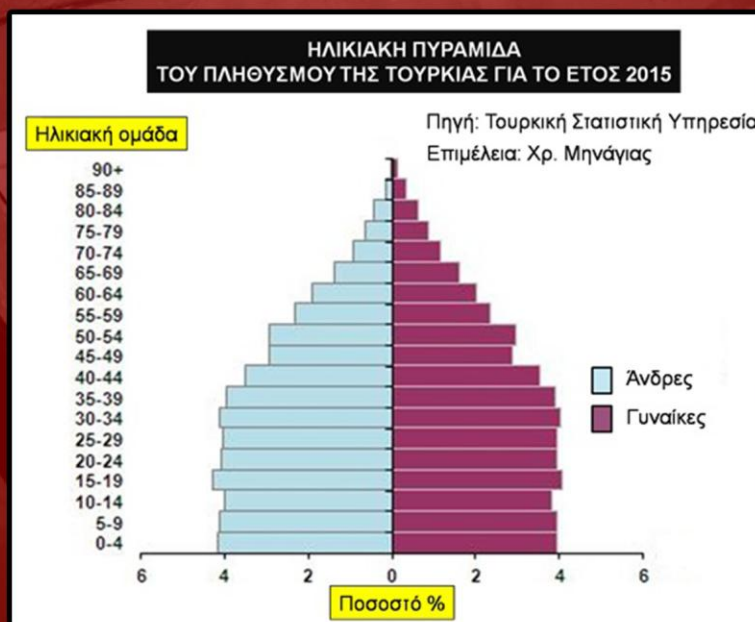

Χρήστος Μηνάγιας

Πληθυσμός, Προσφυγικό και Δημογραφική Ανισορροπία στην Τουρκία

Ιανουάριος 2016

**ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ**

**Πληθυσμός, προσφυγικό
και δημογραφική ανισορροπία στην Τουρκία**

Του Χρήστου Μηνάγια
31-01-2016

Η δημογραφική ισχύς ενός κράτους αφορά στο μέγεθος του πληθυσμού, το επίπεδο της εκπαίδευσης του και την ηλικιακή κατανομή του. Ο μεγάλος πληθυσμός αποτελεί θετικό στοιχείο για την ανθρώπινη δυναμική, πλην όμως μόνο αυτό δεν είναι δυνατό να εντάξει ένα κράτος μεταξύ των ισχυρών κρατών της γης.

Απογραφή πληθυσμού για το έτος 2015 στην Τουρκία

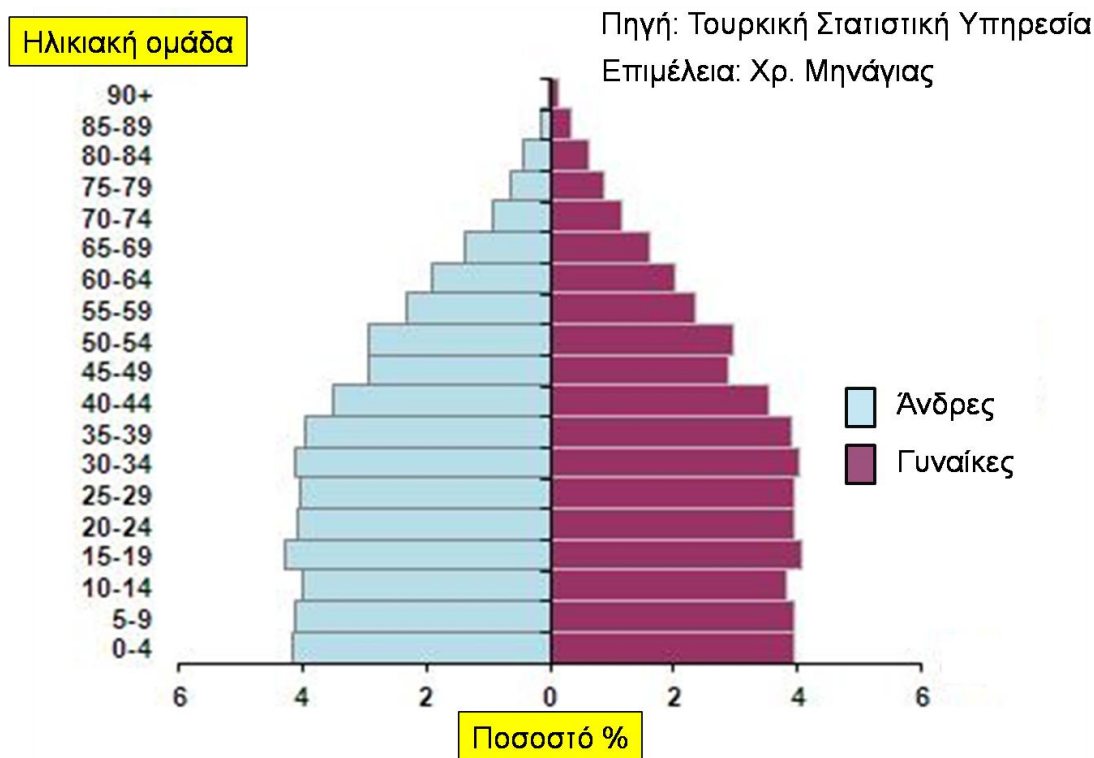
Στις 28-01-2016, η Τουρκική Στατιστική Υπηρεσία (TUİK) δημοσιοποίησε τα αποτελέσματα της απογραφής πληθυσμού που πραγματοποιήθηκε στην Τουρκία μέχρι το τέλος του 2015. Αναλυτικότερα, σύμφωνα με αυτά:

- Το 2015 ο πληθυσμός ανήλθε στα 78.741.053 άτομα, από τα οποία το 50,2% (39.511.191) είναι άνδρες και το 49,8% (39.229.862) είναι γυναίκες. Σημειωτέον ότι, σε σχέση με το 2007 ο πληθυσμός αυξήθηκε κατά 8.154.797 άτομα, ενώ σε σχέση με το 2014, αυτός αυξήθηκε κατά 1.045.149 άτομα. Επιπλέον, σύμφωνα με μελέτη της TUİK, ο πληθυσμός της Τουρκίας θα συνεχίσει να αυξάνεται μέχρι το 2050 φθάνοντας τα 93.475.575 άτομα και στη συνέχεια αυτός θα αρχίσει να μειώνεται σταδιακά.
- Ο ρυθμός αύξησης του πληθυσμού το 2014 ήταν 13,3‰, ενώ το 2015 αυτός αυξήθηκε στο 13,4‰. Ειδικότερα, στις κουρδικές περιοχές του Diyarbakir, Gaziantep, Hakkari, Mardin, Siirt, Şanlıurfa και Batman ο ρυθμός αύξησης ήταν 11,6%, 22,2%, 9%, 9,6%, 6,2% 25% και 16,1% αντίστοιχα.
- Το 2014, το 91,8% κατοικούσε στα κέντρα των νομών και των επαρχιών, ενώ το 2015 το ποσοστό αυτό αυξήθηκε στο 92,1%. Επίσης, μόνο το 7,9% κατοικεί σε χωριά.
- Το 18,6% του συνολικού πληθυσμού της Τουρκίας (14.657.434 άτομα) κατοικεί στην Κωνσταντινούπολη, το 6,7% (5.270.575 άτομα) στην Άγκυρα, το 5,3% (4.168.415 άτομα) στη Σμύρνη, το 3,6% (2.842.547 άτομα) στη Bursa και το 2,9% (2.288.456 άτομα) στην Antalya.
- Η ηλικιακή κατηγορία 15-64 ετών αντιστοιχεί στο 67,8% του συνολικού πληθυσμού (53.359.594 άτομα), ενώ οι κατηγορίες 0-14 ετών και άνω των 65 ετών αντιστοιχούν στο 24% (18.886.220 άτομα) και 8,2% (6.495.239 άτομα) αντίστοιχα.
- Το χρονικό διάστημα 2001-2013, οι αυτοκτονίες στην Τουρκία, παρουσίασαν έναν σταθερά αυξανόμενο ρυθμό, ωστόσο αυτός μειώθηκε το 2014. Ειδικότερα, το 2014 αυτοκτόνησαν 3.065 άτομα, ενώ το 2013 είχαν αυτοκτονήσει 3.252. Αναφορικά με τις αυτοκτονίες στις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και την αστυνομία, το χρονικό διάστημα 2002-2013 αυτοκτόνησαν 1.036

στρατιωτικοί (κατά βάσει στρατιώτες και υπαξιωματικοί) και 325 αστυνομικοί. Σύμφωνα με την Ένωση Αποστράτων Υπαξιωματικών Τουρκίας, τα αίτια των αυτοκτονιών στις ένοπλες δυνάμεις εστιάζονται στην οικονομική κατάσταση, στη ψυχολογική καταπίεση, στις αυθαίρετες πρακτικές, στην ανισότητα, καθώς επίσης στην απελευθέρωση λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης για το μέλλον.

- Μετά το 2007 παρατηρείται μια σταδιακή αύξηση του μέσου όρου ηλικίας στην Τουρκία. Συγκεκριμένα, το 2007 ήταν 28,3 έτη, ενώ το 2015 αυτός αυξήθηκε στα 31 έτη (30,4 έτη για τους άνδρες και 31,6 για τις γυναίκες). Σημειωτέον ότι, ο μεγαλύτερος μέσος όρος ηλικίας παρατηρείται στους νομούς Sinop (39,3 έτη), Balikesir (38,8 έτη) και Kastamonu (38,3 έτη). Αντίθετα, ο μικρότερος μέσος όρος ηλικίας παρατηρείται στο Ağrı (20,3 έτη) και στους κουρδικούς νομούς Şanlıurfa (19,3 έτη) και Şirnak (19,5 έτη). Ακολούθως παρατίθεται η ηλικιακή πυραμίδα του πληθυσμού της Τουρκίας για το έτος 2015.

ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2015

Προσφυγικό πρόβλημα στην Τουρκία

Η πολιτική που εφάρμοσε το δίδυμο Erdoğan-Davutoğlu μετά το 2011 για τη Συρία αποσκοπούσε αρχικά στην πτώση του καθεστώτος Άσαντ και στη συνέχεια οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι να αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας. Όμως, οι τυχοδιωκτικοί, φαντασιόπληκτοι και χρεωκοπημένοι τουρκικοί σχεδιασμοί προσέκρουσαν σε ανυπέρβλητα εμπόδια, προκάλεσαν αλυσιδωτές και απρόβλεπτες επιπτώσεις, κλιμάκωσαν τις ασύμμετρες απειλές στο εσωτερικό της χώρας, καθώς επίσης έσυραν την Άγκυρα σε μια αντιπαράθεση με τη Μόσχα, η οποία είναι δύσκολο να εκτιμηθεί πότε και πώς αυτή θα τελειώσει. Αυτό όμως που εγείρει τις πλέον έντονες ανησυχίες είναι ότι, σε σύντομο χρονικό διάστημα η Τουρκία ήρθε αντιμέτωπη με ένα μαζικό κύμα

προσφύγων, το οποίο θεωρείται ως η μεγαλύτερη κρίση της σύγχρονης τουρκικής ιστορίας με σοβαρότατες συνέπειες τόσο για την Ελλάδα, όσο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που γνωστοποίησε ο αντιπρόεδρος της τουρκικής κυβέρνησης Yalçın Akdoğan στις 29-01-2016, οι Σύριοι πρόσφυγες που έχουν καταγραφεί στην Τουρκία ανέρχονται στους 2.541.000, ενώ οι Τουρκμένοι πρόσφυγες από τη Συρία και το Ιράκ ανέρχονται στους 56.750. Από αυτούς, μόνο οι 269.366 ευρίσκονται σε 25 στρατόπεδα και προσωρινούς καταυλισμούς προσφύγων, ενώ οι υπόλοιποι ευρίσκονται στην Şanlıurfa (378.000), στο Hatay (364.000), στην Κωνσταντινούπολη (357.000), στο Gaziantep (325.000), στα Adana (135.000), στη Σμύρνη (83.000) και στην Άγκυρα (51.428). Περαιτέρω θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, ο Akdoğan παρέλειψε να αναφέρει τους 150.000 περίπου εσωτερικούς μετανάστες λόγω των επιχειρήσεων των τουρκικών δυνάμεων ασφαλείας στις κουρδικές περιοχές της νοτιοανατολικής Τουρκίας, καθώς επίσης τους 225.000 Ιρακινούς πρόσφυγες που υπάρχουν στην Τουρκία, πέραν των χιλιάδων παράνομων ή μη μεταναστών που προέρχονται από άλλες χώρες της Ασίας, της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής.

Συνεπώς, εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι, η τουρκική κυβέρνηση είτε αγνοεί, είτε αποκρύπτει που ευρίσκονται 859.956 πρόσφυγες, καταδεικνύοντας ότι, είναι επικίνδυνη και ανεύθυνη να διαχειρισθεί μια τόσο σοβαρή ανθρωπιστική κρίση, η οποία έχει πολλές διαστάσεις.

Πρώτον, την οικονομική.

Δεύτερον, τη σίτιση, διαμονή και εγκατάσταση.

Τρίτον, το νομικό καθεστώς των προσφύγων.

Τέταρτον, την κοινωνικο-πολιτιστική και τη διάσταση ένταξης στην κοινωνία, συμπεριλαμβανομένης και της εκμάθησης της γλώσσας.

Πέμπτον, τη διάσταση της εργασιακής απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλειας.

Έκτον, τη δημογραφική, αφού σε μερικές περιοχές ο αριθμός των προσφύγων είναι ίσος ή και μεγαλύτερος από τους Τούρκους κατοίκους.

Έβδομον, την αντιμετώπιση των προβλημάτων ασφάλειας που θα δημιουργηθούν. Όγδοον, την υγειονομική, δεδομένου ότι πέραν της αντιμετώπισης των προβλημάτων υγείας και περίθαλψης, τα τελευταία χρόνια γεννήθηκαν 150.000 παιδιά Σύριων προσφύγων. Μέχρι το 2014, μόνο στα στρατόπεδα και προσωρινούς καταυλισμούς προσφύγων είχαν καταγραφεί 30.000 γεννήσεις.

Ένατον, την εκπαιδευτική (εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις, πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού κ.λπ.), αφού σύμφωνα με στοιχεία της Οργάνωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά το σχολικό έτος 2014-2015 περίπου 400.000 παιδιά σχολικής ηλικίας, επί συνόλου 708.000, δεν πήγαν στο σχολείο.

Δέκατον, την προστασία των παιδιών από την κακοποίηση και εκμετάλλευση, αφού οικογένειες προσφύγων είτε ωθούν τα παιδιά τους στην επαιτεία, είτε τα υπενοικιάζουν σε αντίστοιχες τουρκικές συμμορίες με ημερήσιο αντίτιμο που κυμαίνεται από 10-25 ευρώ. Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με πρόσφατη επερώτηση που υπέβαλε ο Altan Tan, βουλευτής του κουρδικού κόμματος HDP στην τουρκική εθνοσυνέλευση, ο αριθμός των παιδιών στην Κωνσταντινούπολη που οδηγήθηκαν στην επαιτεία υπερέβη τις 100.000.

Και δέκατον, την προστασία των γυναικών από την κακοποίηση και σεξουαλική εκμετάλλευση, αφού πολλές από αυτές οδηγούνται στην πορνεία. Σύμφωνα με δημοσίευμα του γερμανικού περιοδικού Der Stern (anasayfahaberleri.com/08-04-2015), 372.000 Σύριες έχουν αγορασθεί ως παλλακίδες από Τούρκους, παίζοντας το ρόλο της δευτερεύουσας συζύγου έναντι του ποσού των 1.800 ευρώ. (σ.σ. παλλακεία είναι η σταθερή συμβίωση και συγκατοίκηση ενός άνδρα και μιας γυναίκας, από την οποία λείπει η διάθεση να πραγματοποιηθεί γάμος).

Με την ίδια διαδικασία σκέψης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, στη Συρία υπάρχουν περίπου 7,5 έως 8 εκατομμύρια άνθρωποι που έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους και θεωρούνται ως εν δυνάμει μελλοντικοί πρόσφυγες που θα εγκαταλείψουν τη χώρα τους και θα μετακινηθούν πρωτίστως στην Τουρκία και δευτερευόντως στην Ιορδανία, το Λίβανο, το Ιράκ και την Αίγυπτο. (Bahar Atakan, τουρκική εφημερίδα Milliyet/27-01-2016)

Μειονότητες και φυλές στην Τουρκία

Οι εθνικές και θρησκευτικές ομάδες, καθώς επίσης οι μειονότητες που κατοικούν στην Τουρκία αποτελούν ένα σοβαρό ζήτημα με ιδιαίζουσες δημογραφικές, ψυχοκοινωνικές και πολιτιστικές διαστάσεις. Επισημαίνεται ότι, αυτό θεωρείται ως ένα «κλειστό κουτί» για τους ειδικούς του θέματος εντός και εκτός της χώρας αυτής, δεδομένου ότι οι τουρκικές αρχές, καχύποπτες όπως είναι από τη φύση τους, δεν επέτρεψαν ποτέ ή σχεδόν ποτέ να γίνουν ευρείες και εμπειριστατωμένες έρευνες και μετρήσεις για το θέμα αυτό.

Ειδικότερα, αναφερόμαστε στις ακόλουθες 51 κύριες μειονότητες, βάσει στοιχείων που αντλήθηκαν από το βιβλίο ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ-ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ του συντάκτη του παρόντος: Τούρκοι Σουνίτες (Türkler Sünni), Τούρκοι Αλεβήδες (Türkler Alevi), Τούρκοι Σουνίτες Γιουρούκοι (Türkler Sünni Yörük), Τούρκοι Αλεβήδες Γιουρούκοι (Türkler Alevi Yörük), Τουρκμένοι Σουνίτες (Türkmenler Sünni), Τουρκμένοι Αλεβήδες (Türkmenler Alevi), Ταχτασιήδες Αλεβήδες (Tahtacılar Alevi), Αμπνταλάρ Αλεβήδες (Abdallar Alevi), Αζερμπαϊτζανοί Τούρκοι Σίιτες (Azeri Türkleri Şii), Αζερμπαϊτζανοί Τούρκοι Καραπαπάκ (Azeri Türkleri Karapapak), Γιουγκούροι (Uygur ή Uygurlar), Κιργίσιοι (Kirgizlar), Καζάκοι (Kazaklar), Ουζμπέκοι (Özbekler), Ουζμπέκοι Τάταροι (Özbek Tatarları), Τάταροι της Κριμαίας (Kırım Tatarları), Τάταροι Νογκάοι (Nogay Tatarları), Μπαλκαρλάρ και Καρατσαϊλάρ (Balkarlar ve Karacaylar), Κουμουκλάρ (Kumuklar), Μουσουλμάνοι πρόσφυγες από τη Βουλγαρία, Μουσουλμάνοι πρόσφυγες από τις Βαλκανικές χώρες (εκτός από τη Βουλγαρία), Μουσουλμάνοι πρόσφυγες από το Dağıstan, Σουδανοί (Sudanlılar), Εσθονοί (Estonlar), Ζαζαλάρ Σουνίτες (Zazalar Sünni), Ζαζαλάρ Αλεβήδες (Zazalar Alevi), Οσσετοί (Ossetler), Χεμισνιλιέρ (Hemşinliler), Αλβανοί (Arnavutlar), Κοζάκοι του Κουμπάν (Kuban Kazakları), Ρώσοι Μολοκανοί (Ruslar Molokanlar), Πολωνοί (Polonezler), Τσιγγάνοι (Çingeneler), Γερμανοί (Almanlar), Άραβες Σουνίτες (Araplar Sünni), Άραβες Νουσαιρί (Araplar Nusayri), Άραβες Χριστιανοί, Εβραίοι (Yahudiler), Αραμαίοι Σύριοι Χριστιανοί Ορθόδοξοι (Süryaniler), Χριστιανοί της Ανατολικής Συρίας (Keldaniler), Τσερκέζοι ή Κιρκάσιοι και συγγενείς προς αυτούς ομάδες (Çerkezler), Τσετσένοι και Ινγκούζοι (Çeçen ve İnguşlar), Γεωργιανοί (Gürcüler), Λαζοί (Lazlar), Γκαγκαουζοί (Gagavuzlar ή Gagauzlar ή Gököğuzlar).

Όμως εκτός από τις μειονότητες, ένα άλλο παλαιό, παραδοσιακό και σύνηθες φαινόμενο στην ανατολική και νοτιανατολική Τουρκία είναι η δύναμη και η επιρροή των φυλών, οι οποίες αφενός θεωρούνται ως ένα κράτος εν κράτει στις περιοχές αυτές, αφετέρου αποτελούν μια ένδειξη ύπαρξης του φεουδαρχικού συστήματος και της ιδιαίζουσας οργάνωσης του με κοινωνικές, πολιτικές, πολιτιστικές και οικονομικές διαστάσεις. Τα τελευταία έτη μπορεί να άλλαξε η φεουδαρχική δομή των φυλών, ωστόσο δίδεται ιδιαίτερη βαρύτητα σε δύο τομείς: στη διαφύλαξη των εθίμων και παραδόσεων τους από τη μια πλευρά και στην αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου από την άλλη. Αυτό έχει σαν συνέπεια τη θέση των παραδοσιακών «αγάδων» να καταλαμβάνουν σταδιακά επιστήμονες (γιατροί, δικηγόροι, δικαστές, μηχανικοί κ.λπ.) οι οποίοι πέραν των επαγγελματικών προσόντων τους διέπονται και από πολιτικές φιλοδοξίες αναλαμβάνοντας σημαντικά καθήκοντα στα διάφορα πολιτικά κόμματα και ειδικά σε αυτά της δεξιάς. Σημειωτέον ότι, όλα τα κόμματα διατηρούν

στενές επαφές με τους αρχηγούς των φυλών για την εξασφάλιση ψηφοφόρων, με αντάλλαγμα να «θωρακίζουν» αυτούς με μια μορφή ασυλίας ειδικά σε ό,τι έχει να κάνει με το λαθρεμπόριο, τη λαθρομετανάστευση και τη διακίνηση ναρκωτικών. Η έννοια της τιμής και της αξιοπρέπειας αποτελεί την πιο σημαντική αρχή των φυλών και η απόφαση για την επιβολή ποινών, ακόμη και η θανατική ποινή, λαμβάνεται από τον αρχηγό της φυλής.

Αναλυτικότερα στοιχεία για τις φυλές παρουσιάζονται στο βιβλίο ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ-ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, τα οποία συνοψίζονται στα εξής:

- Αυτές διακρίνονται για την παραδοσιακή και κοινωνική τους οργάνωση, καθώς επίσης κατοικούν στις ακόλουθες περιοχές της ανατολικής και νότιας Τουρκίας: Diyarbakir, Mardin, Şirnak, Batman, Siirt, Şanlıurfa, Adiyaman και Gaziantep, Tunceli, Bitlis, Van, Muş, Ağrı, Kars και Hakkari.
- Οι φυλές αποτελούν μια κλειστή κοινωνία και διατηρούν τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά τους, μέσω της γλώσσας, της θρησκείας, της οικογένειας και των συγγενικών δεσμών. Άλλωστε σε πολλές περιπτώσεις ο αρχηγός της φυλής είναι ταυτόχρονα πνευματικός καθοδηγητής ή αρχηγός θρησκευτικής κοινότητας.
- Στο παρελθόν οι φυλές ήταν νομαδικές ή ημινομαδικές και αποτελούσαν μια ισχυρή στρατιωτική δύναμη λόγω του οπλισμού που διέθεταν. Σήμερα, πολλές από αυτές έχουν εγκατασταθεί μόνιμα σε κατοικημένους τόπους, έχουν αποκτήσει γεωργικές εκτάσεις και τα οικονομικο-κοινωνικο-πολιτιστικά χαρακτηριστικά τους έχουν ενταχθεί σε ένα νέου τύπου φεουδαρχικό σύστημα. Ειδικότερα,
- Ανάλογα με το καθεστώς που υπάρχει στα χωριά των φυλών, αυτά διακρίνονται σε τέσσερις κατηγορίες: α. Στα Ağa Köyleri, όπου τα χωριά αυτά ανήκουν στον αρχηγό της φυλής. β. Στα Sülale Köyleri, στα οποία διαμένουν μερικές οικογένειες από συγγενικές φυλές. γ. Στα Ahali Köyleri, όπου η διαφοροποίηση της ιδιοκτησίας βρίσκεται σε πολύ χαμηλό επίπεδο και ο αρχηγός της φυλής είναι ταυτόχρονα κοινοτάρχης έχοντας και την πολιτική εξουσία. δ. Στα Karma Köyler, όπου η εξουσία ανήκει σε άτομα που διατηρούν στενές επαφές με τους επίσημους κρατικούς φορείς και με μεγαλογαιοκτήμονες.
- Η αυταρχικότητα, η υπακοή και η αντίληψη του ΕΜΕΙΣ και όχι του ΕΓΩ είναι μερικά παραδείγματα συμπεριφοράς των μελών τους, τα οποία διατηρούν σταθερούς ρυθμούς αύξησης.
- Η δημιουργία αμυντικών και επιθετικών μηχανισμών αποτελούν το σπουδαιότερο μέσο προστασίας και συσπείρωσης τους. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και τα εγκλήματα αντεκδίκησης.

Ο ακριβής καθορισμός των φυλών που υπάρχουν στην Τουρκία, είναι πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί διότι μερικές από αυτές διαθέτουν αρκετούς βραχίονες. Ειδικότερα, οι κουρδικές φυλές διακρίνονται σε τρεις κύριες ομάδες: στην ομάδα Milanlar (Mil Partisi), στην ομάδα Zilanlar (Silif Partisi) και στις ανεξάρτητες φυλές. Αυτό που προκαλεί εντύπωση είναι ότι οι φυλές των δύο πρώτων ομάδων χρησιμοποιήθηκαν από τον σουλτάνο Abdulhamit II για να συγκροτήσουν τα Hamidiye Alaylari (Συντάγματα Hamidiye). Αναλυτικότερα: α. Ο Abdulhamit με την απόφασή του να ιδρύσει τα Hamidiye Alaylari είχε επτά στόχους. Πρώτον, να θέσει υπό τον έλεγχο του τους Αρμένιους. Δεύτερον, να οξύνει έτι περαιτέρω τις προστριβές που υπήρχαν μεταξύ των Κούρδων αναφορικά με τα θρησκευτικά δόγματα. Τρίτον, να αυξήσει την πόλωση μεταξύ των φυλών. Τέταρτον, να αποτρέψει μια ενδεχόμενη συμμαχία μεταξύ Κούρδων και Αρμενίων. Πέμπτον, να παρεμποδίσει την προσέγγιση των Κούρδων με τους Ρώσους. Έκτον, να διασπάσει την εθνική συνοχή των Κούρδων. Και έβδομον, να δημιουργήσει προστριβές μεταξύ των Κούρδων σουνιτιτών

και των αλεβητών. β. Μέχρι το 1891 είχαν συγκροτηθεί 36 συντάγματα συνολικής δύναμης 43.730 ατόμων. γ. Κάθε σύνταγμα διέθετε 4 έως 6 λόχους και η δύναμη του κυμαινόταν από 512 έως 1.152 άτομα. δ. Οι μεγάλες φυλές είχαν δικαίωμα να συγκροτήσουν ένα ή περισσότερα συντάγματα, ενώ στις μικρές φυλές επιτρεπόταν η συγκρότηση μερικών λόχων. ε. Το προσωπικό των Hamidiye διακρινόταν σε τρεις κατηγορίες. Στους İbtidaiye (ηλικίας 17-20 ετών), στους Nizamiye (ηλικίας 20-32 ετών) και στους Redif (ηλικίας 32-40 ετών). στ. Στην Κωνσταντινούπολη ιδρύθηκε η Aşiret Mektebi (Σχολή της Φυλής) στην οποία φοιτούσαν τα παιδιά των αρχηγών των φυλών, τα οποία μετά την αποφοίτηση τους αναλάμβαναν καθήκοντα αξιωματικού στα Hamidiye Alayları. Πέραν αυτών, από κάθε σύνταγμα επιλεγόταν ένα παιδί, το οποίο αφού φοιτούσε στην εν λόγω σχολή επέστρεφε στην αρχική του μονάδα με το βαθμό του ανθυπολοχαγού. ζ. Σε κάθε σύνταγμα υπήρχαν δύο ταγματάρχες, τέσσερεις λοχαγοί, οκτώ ανθυπολοχαγοί και ένας γραμματέας. Υπόψη ότι οι αρχηγοί των φυλών επέλεγαν τους αξιωματικούς, οι οποίοι κατά βάση ήταν συγγενείς τους.

Από την προαναφερθείσα στρατηγική του Abdulhamit για τις φυλές αποκαλύπτονται τα στοιχεία μιας χαρακτηριστικής νοοτροπίας, η οποία οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η διάρρηξη του εσωτερικού μετώπου του αντιπάλου αποτελεί μια προσφιλή και διαχρονική μέθοδο των Τούρκων. Εξίσου σημαντικό είναι και το γεγονός ότι, η αντίληψη του Abdulhamit για τη δράση των Συνταγμάτων Hamidiye, υιοθετήθηκε το 1985 από την τότε τουρκική κυβέρνηση μέσω του θεσμού των πολιτοφυλάκων (Gezici Kogucu), ο οποίος ακόμη συνεχίζεται και έχει ως βασικό στόχο τη διάσπαση της εθνικής συνοχής των Κούρδων. Συγκεκριμένα πρόκειται για ένοπλα τμήματα που χρησιμοποιούνται στις επιχειρήσεις εναντίον του PKK και μισθοδοτούνται από το υπουργείο Εσωτερικών. Επίσης, στους 22 νομούς της ανατολικής και νοτιοανατολικής Τουρκίας υπηρετούν περίπου 75.000 πολιτοφύλακες, από τους οποίους οι 5.000 προσελήφθησαν στις 30-01-2016. Ωστόσο, ο εξοπλισμός αυτών είχε πολλές αρνητικές επιπτώσεις διότι υπήρξαν πολλά συμβάντα λαθρεμπορίου, απαγωγών, ληστειών, ζωοκλοπών, εγκλημάτων, σφετερισμού γης κ.λπ.

Συμπερασματικά, μετά από όλα τα παραπάνω θα ήταν ωφέλιμο να γίνουν δύο τελικές επισημάνσεις. Η πρώτη έχει να κάνει με την ελληνική πλευρά, η οποία κρίνεται σκόπιμο να αξιολογήσει εκτενώς τις επιπτώσεις της αύξησης του τουρκικού πληθυσμού, σε συνδυασμό με την κατάσταση που διαμορφώνεται στη χώρα μας προκειμένου να εφαρμοσθούν ανάλογες πολιτικές. Εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι, για την αντιμετώπιση των μακροπρόθεσμων συνεπειών των προσφυγικών ροών, η ελληνική κυβέρνηση καλείται να διαχειρισθεί την κρίση αυτή σε δύο επίπεδα. Το ένα αφορά στις συνεργασίες στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και των γειτονικών χωρών. Και το άλλο έχει να κάνει με τη ελληνική στρατηγική που θα εφαρμοσθεί, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει ένα χρονοδιάγραμμα των αναγκαίων βραχυπρόθεσμων, μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων μέτρων, καθώς επίσης τη χρηματοδότηση και τον τρόπο υλοποίησής τους.

Η δεύτερη επισήμανση εστιάζεται στον πληθυσμό της Τουρκίας, ο οποίος είναι πολυποίκιλος, με συνέπεια η συνοχή του να παρουσιάζει σοβαρά ενδημικά προβλήματα και πολλά τρωτά σημεία, τα οποία εάν μια ξένη δύναμη τα εκμεταλλευθεί με κατάλληλους χειρισμούς από τον καιρό της ειρήνης, θα μπορούσε να επιφέρει σημαντικό πλήγμα στην τουρκική εσωτερική ασφάλεια, κατά τη διάρκεια μιας θερμής συγκρουσιακής κατάστασης ή ένοπλης σύρραξης με κάποιο γειτονικό της κράτος. Άλλωστε, η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται με αρκετή σαφήνεια από τον Τούρκο δημοσιογράφο Semih İdiz σε άρθρο του με τίτλο «Η Τουρκία τείνει να διασπασθεί», όπου αναγράφονται τα εξής: «Εάν εξετάσουμε κοινωνιολογικά τη σημερινή Τουρκία θα διαπιστώσουμε ότι είναι μια χώρα σοβαρά διασπασμένη σε εθνικό, θρησκευτικό και ιδεολογικό επίπεδο. Η κατάσταση αυτή αντί να βελτιωθεί γίνεται ακόμη χειρότερη.» (Εφημερίδα Milliyet/17-03-2012).

Στη συνέχεια παρατίθενται σε πίνακες τα πληροφοριακά στοιχεία της Τουρκικής Στατιστικής Υπηρεσίας που αφορούν στην απογραφή του πληθυσμού της Τουρκίας από το 2007 έως το 2015, στο μέσο όρο ηλικίας στην Τουρκία κατά έτος και κατά φύλο από το 2007 έως το 2015, στην πρόβλεψη της διαμόρφωσης του πληθυσμού από το 2016 έως το 2075, καθώς επίσης στα στατιστικά στοιχεία αυτοκτονιών στην Τουρκία για το χρονικό διάστημα 2001-2014.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 2007 ΕΩΣ ΤΟ 2015							
ΕΤΟΣ	ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
					ΠΟΣΟΣΤΟ (%)		
2007	ΣΥΝΟΛΟ	70 586 256	35 376 533	35 209 723	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 642 391	9 570 773	9 071 618	26,4	27,1	25,8
	15-64	46 943 690	23 655 657	23 288 033	66,5	66,9	66,1
	65 +	5 000 175	2 150 103	2 850 072	7,1	6,1	8,1
2008	ΣΥΝΟΛΟ	71 517 100	35 901 154	35 615 946	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 788 587	9 646 960	9 141 627	26,3	26,9	25,7
	15-64	47 835 090	24 114 713	23 720 377	66,9	67,2	66,6
	65 +	4 893 423	2 139 481	2 753 942	6,8	6,0	7,7
2009	ΣΥΝΟΛΟ	72 561 312	36 462 470	36 098 842	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 859 334	9 681 912	9 177 422	26,0	26,6	25,4
	15-64	48 618 564	24 557 794	24 060 770	67,0	67,4	66,7
	65 +	5 083 414	2 222 764	2 860 650	7,0	6,1	7,9
2010	ΣΥΝΟΛΟ	73 722 988	37 043 182	36 679 806	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 878 582	9 691 297	9 187 285	25,6	26,2	25,0
	15-64	49 516 670	25 020 856	24 495 814	67,2	67,5	66,8
	65 +	5 327 736	2 331 029	2 996 707	7,2	6,3	8,2
2011	ΣΥΝΟΛΟ	74 724 269	37 532 954	37 191 315	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 886 575	9 694 739	9 191 836	25,3	25,8	24,7
	15-64	50 346 979	25 440 290	24 906 689	67,4	67,8	67,0
	65 +	5 490 715	2 397 925	3 092 790	7,3	6,4	8,3
2012	ΣΥΝΟΛΟ	75 627 384	37 956 168	37 671 216	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 857 179	9 678 382	9 178 797	24,9	25,5	24,4
	15-64	51 088 202	25 803 873	25 284 329	67,6	68,0	67,1
	65 +	5 682 003	2 473 913	3 208 090	7,5	6,5	8,5

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 2007 ΕΩΣ ΤΟ 2015

ΕΤΟΣ	ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
					ΠΟΣΟΣΤΟ (%)		
2013	ΣΥΝΟΛΟ	76 667 864	38 473 360	38 194 504	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 849 814	9 675 248	9 174 566	24,6	25,1	24,0
	15-64	51 926 356	26 237 038	25 689 318	67,7	68,2	67,3
	65 +	5 891 694	2 561 074	3 330 620	7,7	6,7	8,7
2014	ΣΥΝΟΛΟ	77 695 904	38 984 302	38 711 602	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 862 430	9.683 155	9 179 275	24,3	24,8	23,7
	15-64	52 640 512	26 601 724	26 038 788	67,8	68,2	67,3
	65 +	6 192 962	2 699 423	3 493 539	8,0	6,9	9,0
2015	ΣΥΝΟΛΟ	78 741 053	39 511 191	39 229 862	100,0	100,0	100,0
	0-14	18 886 220	9 695 191	9 191 029	24,0	24,5	23,4
	15-64	53 359 594	26 972 558	26 387 036	67,8	68,3	67,3
	65 +	6 495 239	2 843 442	3 651 797	8,2	7,2	9,3

**ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΚΑΤΑ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΑΠΟ ΤΟ 2007 ΕΩΣ ΤΟ 2015**

ΕΤΟΣ	ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ	ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ	ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
2007	28,3	27,7	28,8
2008	28,5	27,9	29,0
2009	28,8	28,2	29,3
2010	29,2	28,7	29,8
2011	29,7	29,1	30,3
2012	30,1	29,5	30,6
2013	30,4	29,8	31,0
2014	30,7	30,1	31,3
2015	31,0	30,4	31,6

ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 2016 ΕΩΣ ΤΟ 2075			
ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
2016	78 965 645	2046	93 283 052
2017	79 766 012	2047	93 366 932
2018	80 551 266	2048	93 426 741
2019	81 321 569	2049	93 463 312
2020	82 076 788	2050	93 475 575
2021	82 816 250	2051	93 464 322
2022	83 540 076	2052	93 439 748
2023	84 247 088	2053	93 400 901
2024	84 936 010	2054	93 347 176
2025	85 569 125	2055	93 277 765
2026	86 182 900	2056	93 192 514
2027	86 776 550	2057	93 094 517
2028	87 349 415	2058	92 983 622
2029	87 900 467	2059	92 858 359
2030	88 427 604	2060	92 716 895
2031	88 929 672	2061	92 560 559
2032	89 406 656	2062	92 391 593
2033	89 857 527	2063	92 208 292
2034	90 282 341	2064	92 011 145
2035	90 680 302	2065	91 800 361
2036	91 050 330	2066	91 576 634
2037	91 392 634	2067	91 344 401
2038	91 708 113	2068	91 103 415
2039	91 996 525	2069	90 851 271
2040	92 257 821	2070	90 589 432
2041	92 492 085	2071	90 319 404
2042	92 700 354	2072	90 041 548
2043	92 883 492	2073	89 757 396

ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 2016 ΕΩΣ ΤΟ 2075			
ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
2044	93 042 267	2074	89 466 941
2045	93 175 281	2075	89 172 088

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 2001 ΕΩΣ ΤΟ 2014			
ΕΤΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ		ΡΥΘΜΟΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ (% 000)
	ΣΥΝΟΛΟ	ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ	
2001	2 584		3,97
2002	2 301	157	3,49
2003	2 705	95	4,04
2004	2 707	87	4,00
2005	2 703	99	3,94
2006	2 829	85	4,08
2007	2 793	88	3,98
2008	2 816	83	3,96
2009	2 898	75	4,02
2010	2 933	80	4,02
2011	2 677	65	3,62
2012	3 225	69	4,29
2013	3 252		4,27
2014	3 065		3,97